

Klinika za unutarnje bolesti: Naša iskustva rada u karanteni i za vrijeme zemljotresa

Svatko se na svoj način počeo suočavati s bolesti COVID-19. Ogroman strah i veliko uzbuđenje natjerali su me da više puta posložim svoje misli u glavi. Kolega i ja počinjali smo s noćnom smjenom. Nekoliko mojih kolega već je počelo prije nas. Došli smo raditi na odjel koji nije naš prostor, ali mi smo bili „svoji“ – naviknuti jedni na druge. Noćna smjena počela je s uobičajenom primopredajom službe, ali ovaj put s detaljnim uputama, preporukama i savjetima. Sve probleme na koje smo naišli smo rješavali dogovorom, plan rada je osmišljen „u hodu,“ ovisno o situaciji.

Moja prva smjena uskoro je završavala, ali naše je planove uzdrmao potres. Odjelom se prolomio zvuk tutnjave, sve oko mene se ljuljalo, a moj strah razbila je briga za moje pacijente. Nismo se još prilagodili jednoj situaciji, a već smo se našli nespremni u drugoj. Ipak, brzo smo se snašli i zbrinuli bolesnike, ublažili im strah i pružili utjehu. Do kraja smjene bilo je još nekoliko podrhtavanja koji su se nastavili i u dnevnoj smjeni.

Uporan zvuk telefona u meni je izazivao nemir i brigu, jer kad smjena završi, kad damo sve od sebe da na najbolji mogući način zbrinemo naše bolesnike, mi se vraćamo svojim ulogama roditelja, supružnika, djece i prijatelja.

Ivana Radoš, medicinska sestra u Karanteni I